170

84.

QVÆSTIO MEDICA

IN PVBLICIS

ANDEGAVENSIVM

MEDICORVM

SCHOLIS AGITANDA, DIE XVII. AVGVSTI, ANNO CHRISTI Redemptoris M. DC. LVIII. hora nona matutina.

An sit in Arthriticis affectibus necessaria Venæ sectio?

ANDEGAVI,

Apud PETRVM AVRIL, Academiæ Typographum.

A. R. S. H. M. DC. LVIII.

ILLVSTRISSIMO

AC NOBILISS. VIRO DOM. D.

IACOBO DE MAGDELENE,

DOM. DE LA RAVINIERE,

IN SENATV PARISIENSI CONSILIARIO ÆQVISSIMO AC INTEGERRIMO.

SACRA Illa Reipublicæ humanæque societatis, ac pacis tuendæ magistra Iurisprudentia, meritò ingratitudinis me postularet, nisi ipsam studiorum meorum Tesseram, VIR ILLVSTRISSIME, *Tibi dicarem. Iubet enim officij mei ratio, tua beneficia vrgent, impellit amplitudo. Quæ omnia, vt in Te summa sunt, ita me summe ad id mouêre. Nam præter alias,* VIR ILLVSTRISSIME, *tui animi dotes, duæ sunt quæ arctissimo vinculo, quasi clauis trabalibus omnes Tibi iungunt, Iustitia & Religio Quibus tanquam virtutum omnium ambitu, populi salus & rerum publicarum fortuna continetur. Hæc enim vtriusque potissima*

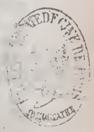
sunt fulcra ac firmamenta. Religionem colendo, propitius tibi Deum: Iustitiam administrando, beneuolos tibi omnes probos ac bonos reddis: iura tractas equidem, VIR ILLVSTRISSIME, *sed sancte & religiose periclitantem innocentiam subleuas tua aequitate. Caussarum fata ambigua iudicij tui lance dirimis. Necessarius erat mihi Sapientiae clypeus, quo formidanda hostium Theseos meae tela retundere valerem. A quo nisi à Te potui praesidium expectare, qui vltro ac sponte in dies maiores in me confers gratias? Quantum enim Tibi debeam, sermone complecti, ne quidem cogitatione assequi possum, quare me clientelae tuae adijcio,* VIR ILLVSTRISSIME, *tuoque Nomini consecro,*

Tibi obseruantissimum & obsequentissimum,
CAROLVM GVYOT, Metensem.

QVÆSTIO MEDICA,

THERAPEVTICA, IN ANDEGAVENSIVM MEDICORVM SCHOLIS AGITANDA, die 17. Augusti, Anno Christi Redemptoris M. DC. LVIII.

Est-ne Arthriticis affectibus necessaria Venæ sectio?

I.

X innumero illo ac infinito morborum numero qui humanum corpus dilaniant, alij sunt interni, alij externi: illi circum præcordia sæuiunt, vt causus, & febris pestilens: vel interna phlegmone iugulant, vt hepatitis, peripneumonia, angina, phrenitis: vel meatuum obstructione suffocant, vt apoplexia, quæ planè immedicabilis est, si fuerit sanguis per Cerebri substantiam effusus; eáque est fortis apoplexia Hippocratis: quod si sanguis cum impetu ruens ad Cerebrum, adhuc vasis contineatur, inde potest per venæ sectionem reuocari, sed sæpius repetitam, ex vtraque basilica (numquam è saphena) vt & etiam è iugularibus, quæ in præcipiti illo affectu tutò secantur, si peritus & non garrulus adsit artifex. Ad morbos Cerebri refero lethargum, epilepsiam, melancholiam morbum, ephialtem, quorum singulorum curatio pendet à sola propriæ causæ amotione, quam soli tollendam norunt τῆς ἰατρῶν χειρυτης, non Empirici, non fumivenduli, fumo qui pereant dignissimi, non ipsi nebulones, ex impuro grege fanatici Paracelsi, insipientes & illiterati: non Agyrtæ, gens ratione furens, & mentem pasta chimæris: imò sine ratione viuunt, præter æquum medendi prætextu necant, & sine lege, nimiâ profectò sacræ Themidis indulgentiâ, sacram artem, Medicinam attingunt, quam non intelligunt.

II.

EXTERNORVM morborum agmen ducunt, suámque tyrannidem crudeliter exercent, arthritis, scabies Hispanica, eleganter à Fracastorio Syphilis nuncupata, maioribus præsidiis, balneo, absque sudorificorum vsu, quæ propriè nulla sunt, verùm sola hydrargyrosi percuranda; Rheumatismus, veteribus non ignotus, nullis diaphoreticis, at venæ sectione & frigidæ potu multo debellandus, quibus solis agendorum omnis indicatio adimpletur: nimia obesitas, atrophia, cachexia, variolæ & morbilli; quorum eruptio iuuanda est per venæ sectionem; & ab eruptione repetendam, etiam in lactentibus, si febris, aut diarrhœa, dyspnœa, cardiogmos, delirium, vel aliud symptoma ἀξιόλογον perseueret, neglecto isto scandali & offensionis fragmento, lapide bezoardico, mero institorum figmento, cuius nulla alia vis est quàm calcis aut cineris. Externis illis affectibus cutaneos omnes adnumeramus, scabiem, impetiginem, lepram, psoram, phymata, & maiorum tumorum omne genus, qui topicis parum iuuantur, & quorum causa solerti Medico repetenda venit à visceribus intemperatis, malè moratis vel obstructis, ideóque tota medendi methodo indigent, quæ est summum artis Medicæ secretum, Agyrtis incompertum, ab Empiricis neglectum, quia non intellectum, semi-Dogmaticis, quibus propè vicus omnis abundat, malè & præposterè intellectum.

III.

ARTHRITICORVM affectuum causa est serum putre, malignum, virulentum ac venenatum, interdum ex Cerebro solo, per consequutionem membranarum: interdum ex ventriculo ac iecinore, absque vllo superiorum partium interuentu, aut vitio, in artus defluens atque depluens, cum rubore, calore, dolore, tensione, pulsu, ac renixu. In illis cruciatus est ingens, & acre tormentum, propter affectarum partium sensum exquisitum, neruis ac tendinibus conuestitarum, siue pedes aut manus occupet, veteris ramalia fagi, siue profundum ischium detineat, vel singulos humanæ compagis articulos, & tunc illa species arthritidis, πανάγρα rectè ab Erasmo, diuini ingenij viro, scitè nuncupatur. Arthritici dolores à Rheumaticis, situ & loco, dolorisque proprietate inter se distinguuntur, quod illi sint in articulis inclusi, hi verò inania musculorum spatia diuexent. Dif-

ferunt quoque à Lue venerea, quæ tanquam horrendum ſcortatorum flagellum, ſuos habet dolores, ſed lentos & graues, nocturnos, at minùs acutos, perpetuos tamen, niſi ſeduló, tantæ virulentiæ à fœdo concubitu contractæ, ſuccurrat ſagax aliquis Æſculapius, qui nihil affingat, nihil mentiatur, quique venenum à veneno, lepram à lepra, ſapienter ac peritè diſtinguat.

IIII.

APAGE illos impoſtores, laruas & mendicabula hominum, perfrictæque frontis medicaſtros, qui pro omni medendi methodo quam nullam habent, ſecreta multa pollicentur, ad ſingulorum morborum depulſionem, quos omnes grauiſſimos & penè incurabiles prędicant, vt pretioſiùs atque famoſiùs curaſſe videantur. Tali fraude non indigent arthritici affectus, qui non aliter curandi videntur quàm ſynochus putris, eſt enim arthritis propriè loquendo, febris articulorum, cuius cauſa à viſceribus ſurſum & deorſum refluens, per venarum & arteriarum cauitates, ſanguinis maſſam totam conſpurcat atque contaminat: vnde cuiuis patet ſtatim recurrendum eſſę ad venæ ſectionem, tanquam ad ἡγεμονικὸν prędidium, ipſo morbi initio, in eius augmento, & vigore, cum iuſculis refrigerantibus & frigidæ potu, dum ſumma ſunt omnia doloris, dum vrgent ciborum faſtidium, membrorum impotentia, iuges vigiliæ, nullo Paracelſico Laudano, mero veneno debellandæ. Hîc fruſtra ſunt diaphoretica omnia, quæ cauſam non auellunt, morbum non tollunt, ſymptomatum ferociam non imminuunt: ſi quis ſit topicis locus, in vſum trahatur oxycratum tepidum, omni oleo ceræ qualibet arte diſtillato, qualibet aqua mellis potentius atque prę́ſtantius.

V.

OMNE feret punctum Venæ ſectio, quæ primas debet tenere, vtpote quæ citò, tutò & iucundè vaſa depleat, nimio tabo eóque virulento turgentia, humoris fluxum cohibeat, partes affectas à νέκρωσει vindicet, à doloris tyrannide liberet, ad ſuperiores partes, præſertim verò pulmonem, quem ſtatim malignitate ſua inficit, refluxum impediat: Sed toties celebranda erit, quoties morbi magnitudo poſtulabit, & vires ferent; nec erit de catharſi cogitandum, quæ etiam leuiſſima ſufficiet, ex medulla, foliis Orientalibus ac ſyrupo diarhodon concinnata, (procul abſint aloë, manna, turbith, à turbandis vi-

ſceribus dictum, gummi Gitta-iemou, ſyrupus de rhamno ſolutiuus, elaterium, venenatum ſtibium, & alia acria, ignea, maligna, ex vtilium medicamentorum grege ſeriò expungenda) niſi priùs per venæ ſectionem aliquoties repetitam, morbi vehementia fuerit repreſſa, vel extincta, quod ſummâ artis medicæ gloriâ, & inſigni ægrorum leuamento, quotidie præſtant generosè ac Hippocraticè viri optimi & ſapientiſſimi Aſclepiadæ, ſine præſtigiis & fuco medentes, πολλῶν ἀντάξιοι ἄλλων, verè ἰσόθεοι.

Ergo Arthriticis affectibus neceſſaria Venæ ſectio.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Mauritius Froger, Antiquior Magiſter.
M. Robertus Baillif, Præſes. *M. Iulianus Boiſnen.*
M. Annas Iouſſelin. *M. Michaël Neueu.*
M. Gul. Ferrand. *M. Michaël Motion.*
M. Iacobus Baillif.
M. Simon Baillif.
M. Renatus le Tourneur.
M. Petrus Iamet.

Harum Concluſionum veritatem, auſpice Chriſto, propugnabit CAROLVS GVYOT, Metenſis, An. 1658.